Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26557
Copyright: Admont, Benediktinerstift

q̃ pueniat ex eo qd aliq̃ diccio poniat in
aliq̃ gne alio ordine qm deberet poni.
Hoc autem multis modis habet fieri. t qn
aliquis nominatiuus qui debet suppo
nere uerbo sequitur p̃ ubum. vt legit.
socrates. vel qn accatis inqm debet tnsire
aci ubi ponitur ubo. vt ego hominem u
deo. vel qn relatiua diccio q debet seq
suum antecedns. ponitur ipi. vt ipse
currit ⁊ socrates mouet. Notandu autem
qd differentia est inter isteron. ⁊ preron.
⁊ plempsim. qr isteron preron est tnspo
sito sententiarum. vt in hac Oratiamur
⁊ in arma ruam. hic est. u. tnsposito sne
qr pus est in arma ruere ⁊ p ea mori. Sit
notandu q isteron preron n parti uicin.
n gnet subfiga gnis. s; si gnet sub aliq
figa. gnet sub figura locoris. Plempsis
autem parti uicin ⁊ gnet subfiga gnis.
Plempsis autem ioder figa gnis. qr p eam
ponat aliq diccio in alio accidente qm
debeat. s; qr p eam ponitur in alio accidn
te aliu qm debeat. Plempsis autem grue est
⁊ in latino sonat transumptio. vnde